

ufaglærte, til at ansætte elever. For der sker en fortrængning, når man har tilskudsordninger. Det er et faktum.

Og vil hr. Aage Frandsen løfte sløret lidt for, hvad det er for en straf, vi skal pålægge store og små virksomheder, for så vidt de ikke tager tilstrækkeligt mange elever efter SF's opfattelse?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Fru Tina Nedergaard stillede faktisk spørgsmålet om straf. Jeg ville have brugt ordet sanktioner. Så jeg behøver ikke at stille det spørgsmål.

Kl. 20.55

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Aage Frandsen om én ting, og svaret kan være meget konkret og præcist: Mener hr. Aage Frandsen, at det er bedre at have skolepraktikordning og bruge skolepraktikordningen som en opbevaring end at have nogle helt klare uddannelsesaftaler med arbejdsgiverne, hvor man ved, at de unge kan komme ud i arbejde? I skolepraktikordningen vil det være sådan, at de ikke kommer ud på arbejdsmarkedet, det vil være en ren opbevaring. Mener hr. Aage Frandsen, at det vil være bedre, for så ved vi jo, hvor de unge er, i stedet for at give dem et ordentligt uddannelsesstilbud?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kunne ikke rigtig høre, om der var et svar til mig.

Jeg går ud fra, at SF mener, at vekselluddannelsesprincippet er et meget vigtigt karakteristikum ved en faglig uddannelse.

Når nu der er et stigende antal skolepraktikpladser, hvordan skal jeg så forstå hr. Aage Frandsens svar, når der bliver sagt, at der skal være skolepraktikpladser nok? På hvilke uddannelser skal der være skolepraktikpladser nok, og hvorfor netop på de uddannelser, der i dag har skolepraktik? Det forekommer mig at være lidt af en tilfældighed, at vi har det system, som vi har i dag.

Hvis vekselluddannelsesprincippet er centralt for SF, og sådan har jeg hørt det med det meget nuancerede indlæg, hr. Aage Frandsen havde, hvordan vil SF så sikre, at vekselluddannelsesprincippet også er det, der bliver karakteristisk fremover, og sikre, at det ikke går den modsatte vej?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan godt starte med svaret til fru Louise Frevert, som stiller det op på en sådan måde, at jeg vil svare på samme måde, som jeg ved fru Louise Frevert ville svare. Når man stiller det op på den måde, hvor man spørger om, hvad der er bedst, om de unge er i en skolepraktik, hvor de bliver opbevaret, eller om de får en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, er jeg ikke i skygge af tvivl om, hvad jeg vælger. Jeg ved også, at det unge menneske ikke er i skygge af tvivl om, hvad vedkommende vælger. Problemet er bare, at det er ikke sikkert, at det unge menneske har valget. Det kan være, at det unge menneske ikke kan få uddannelsesaftalerne, fordi de ikke eksisterer.

Vi går varmt ind for vekselluddannelsessystemet, og vi tror endda, at man nogle steder skulle veksle mere i retning af, at der skulle være lidt mere praktik som indgang til uddannelsen, fordi der er mange mennesker, som i deres måde at tænke og tilegne sig viden på er mere til hånden, end de er til hovedet, og derfor er det glimrende at tage udgangspunkt i det.

Derfor er vi tilhængere af, at man bruger det, og vi er også tilhængere af, at man tager konsekvensen af, at der er uddannelser, der er mere behov for end andre. Derfor kan det være fornuftigt, at der er en vis adgangsregulering ved indgangen til uddannelsen, hvilket vi allerede har til mange uddannelser. Det er vi tilhængere af. Så kan man diskutere, hvor meget regulering der skal være.

Det er ved indgangen til uddannelsen, man skal lave reguleringen, og ikke, når de unge kommer hen til skolepraktikken. Det er det, der er pointen for os, for det er at sætte de unge mennesker i en forfærdelig situation at sige: Nu er du jo godt nok kommet ind på en uddannelse, samfundet har sagt, at du kan begynde, men du kan ikke gennemføre den. Det er det, der er pointen for os.

Derfor er det sådan, at når vi kommer til magten om nogle år – vi skal lige have Det Radikale Venstre over på den rigtige side til den tid – skal det laves om. Her kommer vi så til, hvad det er for en tilskyndelse – det, som man kalder en straf – der skal til.

Det er svært at sige, hvad beløbet er, men hvis vi så tager et tal – tænk på et tal – kunne det være 20.000 kr. som afgift for hver eneste arbejdsgiver i forhold til hver eneste lønmodtager, der er ansat. Det kunne være 20.000 kr. – tænk på